

บทที่ 3

การออกแบบ

ในการกำจัดฝุ่นจากการเผาไหม้สำหรับหม้อไอน้ำ ได้เลือกใช้เครื่องมือการกำจัดฝุ่นแบบเปียก (Wet scrubber) ด้วยเหตุผลที่สำคัญคือ ประสิทธิภาพการกำจัดสูง การควบคุมระบบไม่ซับซ้อน พนักงานที่มีอยู่สามารถเดินเครื่องและควบคุมระบบได้ อีกทั้งโรงงานน้ำตาลทรายมิตรภูเวียงตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำเพียงพอในการกำจัด และสามารถกำจัดมลสารอื่นที่อยู่ในสภาวะก๊าซได้ เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ คาร์บอนมอนอกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และไนโตรเจนไดออกไซด์ เป็นต้น

ในการออกแบบได้พิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเดินระบบและประสิทธิภาพของเครื่องดักฝุ่นดังนี้คือ

3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ

สำหรับหม้อไอน้ำที่ใช้ มีข้อมูลพื้นฐานดังนี้คือ

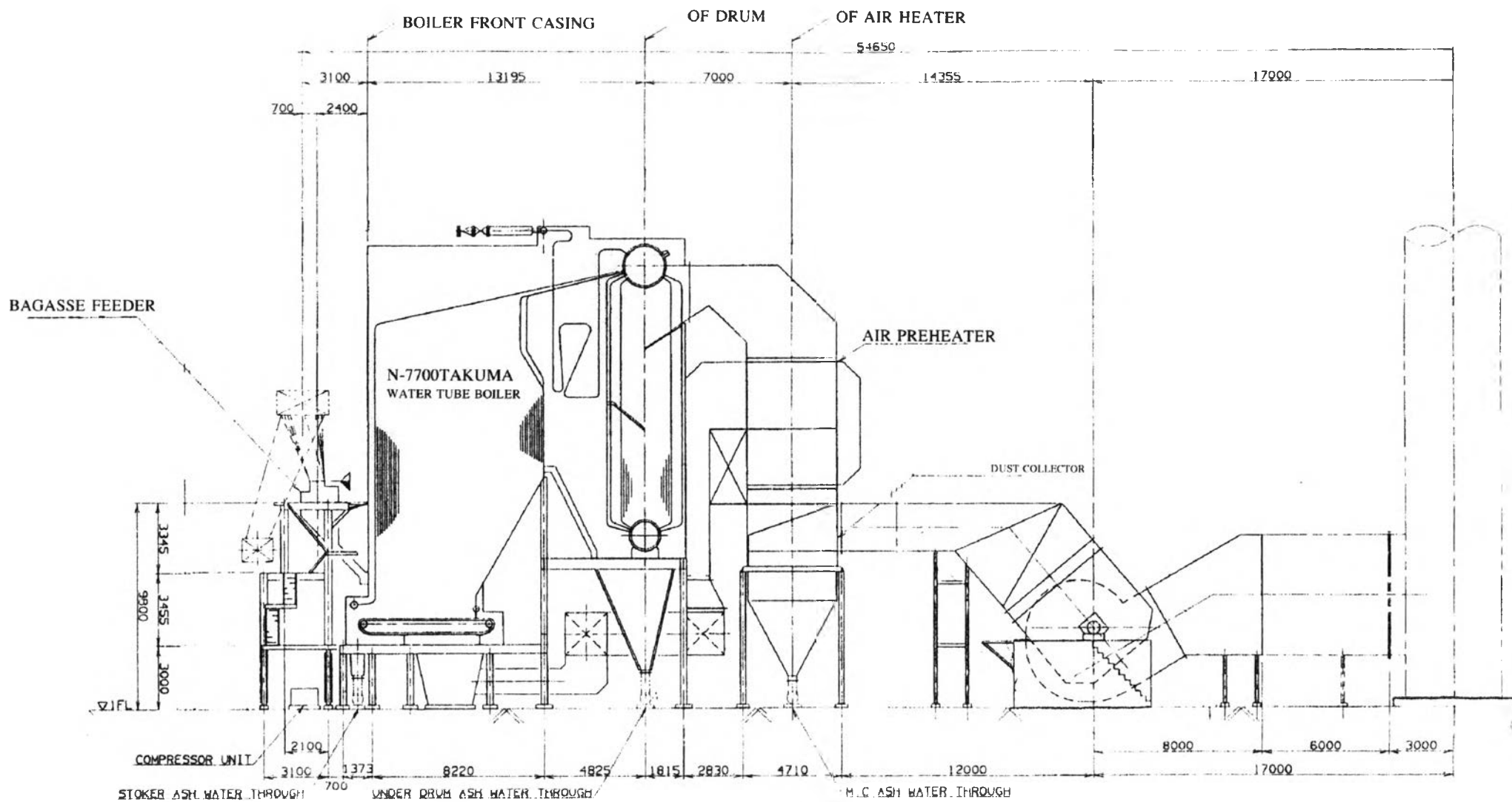
ชนิด	หลอดน้ำ
รุ่น	N-7700 Bagasse firing boiler
เชื้อเพลิงที่ใช้	ชานอ้อย
อัตราการผลิตไอน้ำสูงสุด	250,000 กิโลกรัม/ชั่วโมง
แรงดันน้ำ	30 กิโลกรัม/ตร.ซม. at S/H outlet
อุณหภูมิไอน้ำ	380 องศาเซลเซียส at S/H outlet
อัตราการใช้เชื้อเพลิงสูงสุด	113,300 กิโลกรัม/ชั่วโมง
อุณหภูมิก๊าซ	200 องศาเซลเซียส at M/C outlet
การเดินเครื่องปกติ	84% ของอัตราการเดินเครื่องสูงสุด
อัตราการผลิตกระแสไฟฟ้า	

ลักษณะของหม้อไอน้ำที่ใช้แสดงในรูปที่ 3.1

3.2 เชื้อเพลิงที่ใช้

3.2.1 ส่วนประกอบของเชื้อเพลิง

เชื้อเพลิงที่ใช้เป็นชานอ้อย มี Low calorific value 1750 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม และมีส่วนประกอบดังตารางที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ลักษณะของหม้อไอน้ำที่ใช้^[10]

ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบของขาน้อยที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในหม้อไอน้ำ^[10]

ส่วนประกอบ	มาตรฐานแห้ง (%)	มาตรฐานเปียก (%)
คาร์บอน	43.1	21.12
ไฮโดรเจน	6.4	3.14
ไนโตรเจน	0.17	0.08
ออกซิเจน	49.2	24.11
ซัลเฟอร์	0.03	0.01
เถ้า	1.10	0.54
ความชื้น	-	51
รวม	100	100

3.2.2 การคำนวณอัตราการป้อนเชื้อเพลิง^[10]

อัตราการป้อนเชื้อเพลิง คิดจากสมการ

$$W = \frac{Gx(i_1 - i_2)}{Ei \times Eff} \quad \dots(3.1)$$

G	=	อัตราการผลิตไอน้ำ (กก./ชม.)
i_1	=	เอนทัลปีของ main stream (กิโลแคลอรี/กก.)
i_2	=	เอนทัลปีของน้ำเข้า (กิโลแคลอรี/กก.)
Ei	=	Low calorific value (กิโลแคลอรี/กก.)
Eff	=	ประสิทธิภาพของหม้อไอน้ำ (%)

แทนค่า

$$W = \frac{250,000 \times (761 - 95)}{1,750 \times 0.84} \quad \dots(3.2)$$

$$= 113,300 \text{ กก./ชม.}$$

3.3 ปริมาณและคุณสมบัติอากาศเสีย^[10]

3.3.1 อัตราการไหลของอากาศ คิดที่อัตราสูงสุดดังนี้

- ปริมาตรออกซิเจนที่ใช้ในการเผาไหม้ตามทฤษฎี (Nลบ.ม./กก.เชื้อเพลิง)

$$\begin{aligned}
 A_0 &= \{8.89c + 26.7x(h - \frac{e}{8}) + 3.33s\}x \frac{1}{100} && \dots(3.3) \\
 &= \{8.89x23.3 + 26.7x(2.8 - \frac{19.8}{8}) + 3.33x0\}x \frac{1}{100} \\
 &= 2.158 \text{ Nm}^3/\text{Kg fuel}
 \end{aligned}$$

- ปริมาตรอากาศที่ใช้ในการเผาไหม้ตามทฤษฎี (ลบ.ม./กก.เชื้อเพลิง)

$$\begin{aligned}
 G_0 &= [1.87c + 0.7s + 11.2h + 1.24w] \times \frac{1}{100} \times 0.79 \times A_0 && \dots(3.4) \\
 &= [1.87 \times 23.3 + 0.7 \times 0 + 11.2 \times 2.8 + 1.24 \times 53] \times \frac{1}{100} \times 0.79 \times 2.158 \\
 &= 0.79 \times 2.158 \\
 &= 3.11 \text{ Nm}^3/\text{Kg-fuel}
 \end{aligned}$$

- ปริมาตรก๊าซที่ใช้ในการเผาไหม้ต่อน้ำหนักเชื้อเพลิง

ให้มีอากาศส่วนเกินในการเผาไหม้ เท่ากับ 140%

$$\begin{aligned}
 G_1 &= G_0 + (m-1) \times A_0 && \dots(3.5) \\
 &= 3.11 + (1.4-1) \times 2.158 \\
 &= 3.974 \text{ Nm}^3/\text{Kg-fuel}
 \end{aligned}$$

- อัตราการใช้อากาศในการเผาไหม้

$$\begin{aligned}
 G'_1 &= G_1 \times W && \dots(3.6) \\
 &= 3.974 \times 113,300 \\
 &= 450,300 \text{ Nm}^3/\text{h}
 \end{aligned}$$

3.3.2 คุณสมบัติของอากาศ

จากการวัดการกระจายขนาดของฝุ่นที่ได้จากการเผาไหม้ชันอ้อยพบว่ามียอดค่าดัง
ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การกระจายขนาดของอนุภาคฝุ่นที่ได้จากการเผาไหม้ชานอ้อย⁽¹⁰⁾

ขนาดฝุ่น (ไมโครเมตร)	สัดส่วนโดยน้ำหนัก (%)
>150	39.8
150-125	4.5
125-106	5.8
106-75	12.3
75-45	9.0
45-30	7.4
30-20	8.3
20-15	5.2
15-10	3.8
10-5	2.5
5-2.5	0.7
<2.5	0.7

- การคำนวณความหนาแน่นและอัตราการเกิดฝุ่น^[10]

พิจารณาที่อัตราการใช้เชื้อเพลิง 113,300 Kg/h

ปริมาณเถ้า(Refuse)ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเท่ากับ 2.5 %เชื้อเพลิง =2,832.5 kg/hr

ปริมาณเถ้าที่ออกหน้าเตาและใต้ตะแกรงเตา 11 %เถ้าทั้งหมด=0.11x2,832.5

=311.5 kg/hr

อัตราการไหลของอากาศ

=450,300 Nm³/hr

เหลือความเข้มข้นฝุ่นในแก๊สเสีย

=5.6 g/ Nm³

ปริมาณเถ้าที่ออกใต้ดรัม(Lower Drum) 15 %เถ้าทั้งหมด = 425.87 kg/hr

เหลือความเข้มข้นฝุ่นในแก๊สเสีย

= 4.65 g/ Nm³

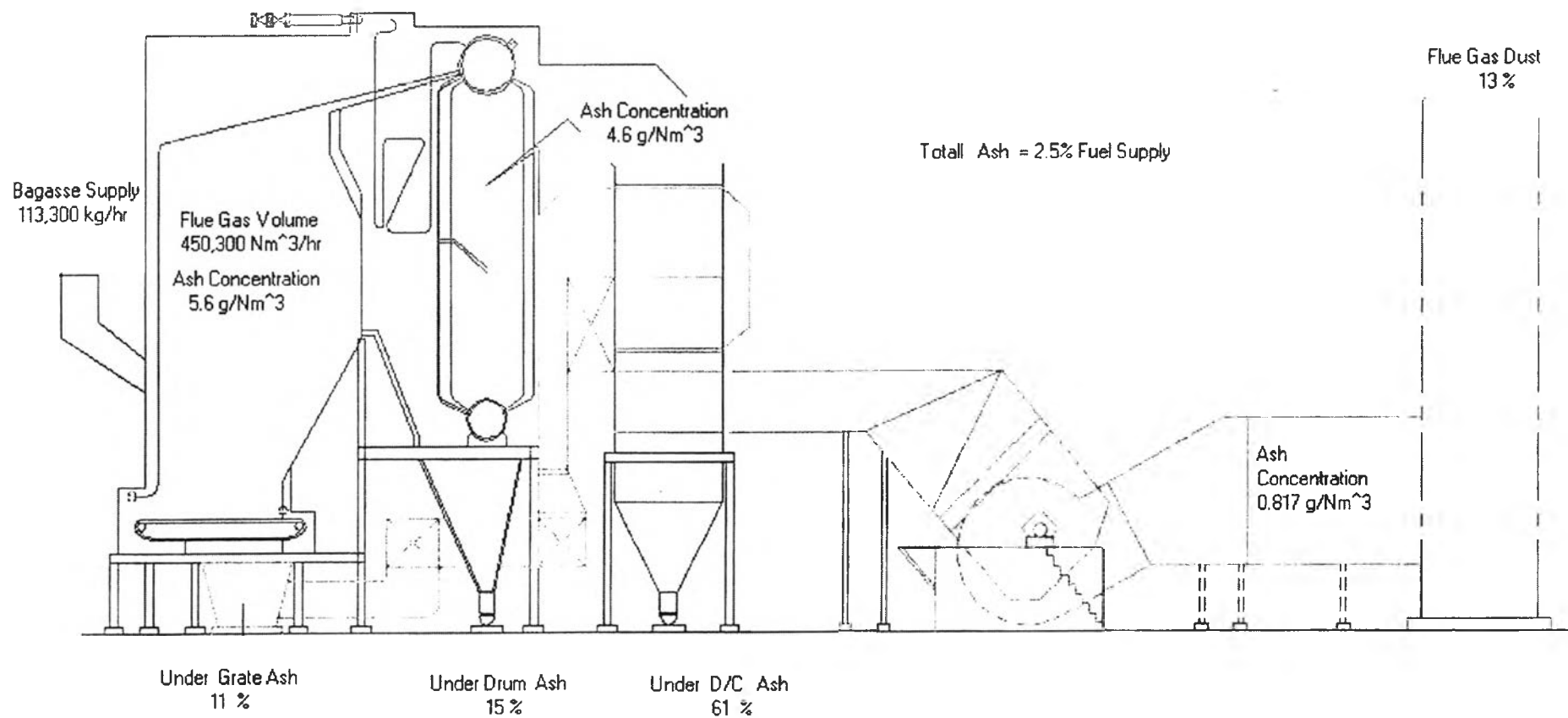
ส่วนที่เหลือซึ่งเบากว่า จะถูกกำจัดโดยใช้ มัลติไซโคลนปริมาณที่แยกออกได้เท่ากับ 61 % เถ้าทั้งหมด หรือ คิดเป็นประสิทธิภาพ ไซโคลนเท่ากับ 82.43 %

ฝุ่นถูกกำจัดไป

=0.61x 2,832.5

=1727.8 kg/hr

เหลือความเข้มข้นของฝุ่นเมื่อผ่านมัลติไซโคลน = (2,832.5-311.5-425.87-1727.8) /450,300

รูปที่ 3.2 แสดงภาพระบบกำจัดฝุ่นโดยมัลติไซโคลน^[10]

เหลือความเข้มข้นของฝุ่นซึ่งจะต้องทำการกำจัดต่อไป $= 817 \text{ mg/Nm}^3$
 หรือคิดเป็นปริมาณฝุ่นออกที่ปล่องเตาเท่ากับ 13 % ของเข้าทั้งหมด $= 368.22 \text{ kg/hr}$
 สำหรับแผนภาพแสดงการกำจัดฝุ่นแสดงดังรูปที่ 3.2

3.4 การออกแบบเครื่องดักฝุ่นแบบเปียกหอแผ่นปะทะ

3.4.1 ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมสูง มีการดัดแปลงจากหอสเปรย์เล็กน้อย คือมีการสเปรย์น้ำ ด้านบน และให้อากาศเข้าด้านล่าง ลักษณะการสัมผัสเป็นแบบไหลสวนทาง (Counter current) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการถ่ายเทมวล แต่เพิ่มแผ่นกันเจาะรูไว้ด้านบนเพื่อเพิ่มพื้นที่ผิวสัมผัสระหว่าง น้ำกับอากาศ และเพิ่มเวลากักเก็บหรือเวลาสัมผัสของน้ำในหอให้นานขึ้น และจะช่วยลดภาระพลังงานในการใช้แรงดันทำให้น้ำเป็นหยดเล็กๆ ที่หัวสเปรย์ ดังนั้นต้องมีสวประกอบต่างๆ ที่สำคัญคือ ให้มีช่องทางอากาศเข้าที่ส่วนล่าง ให้มีช่องทางอากาศออกที่ส่วนบนและต่อกับปล่องไฟ ให้มีช่อง น้ำออกด้านล่าง และต้องทำช่องสำหรับให้คนเข้าไปตรวจสอบได้

3.4.2 รายละเอียด

ก.ขนาดและแบบ จากการเปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ข้างต้น และพิจารณาจาก เครื่องเก็บฝุ่นแบบเปียก ที่ใช้งานได้ดี ความเร็วของแก๊สเสียอยู่ระหว่าง 0.6-1.8 เมตร/วินาที^[7] และ เวลาในเครื่องอยู่ระหว่าง 10-30 วินาที^[7] ดังนั้นจึงกำหนดให้ เครื่องเก็บฝุ่นแบบเปียก เป็นรูปสี่เหลี่ยม

กว้าง 8 เมตร

ยาว 8 เมตร

สูง 12 เมตร

พื้นที่หน้าตัด 64 ตร.ม.

ความเร็วของอนุภาคฝุ่น = $(450,300) / 64$

= 1.95 เมตร/วินาที

เวลาที่เม็ดฝุ่นลอยอยู่ใน เครื่องเก็บฝุ่นแบบเปียก ถ้าหากไม่มีแผ่นกัน

= $21 / 1.95$

$$= 10.76 \text{ วินาที}$$

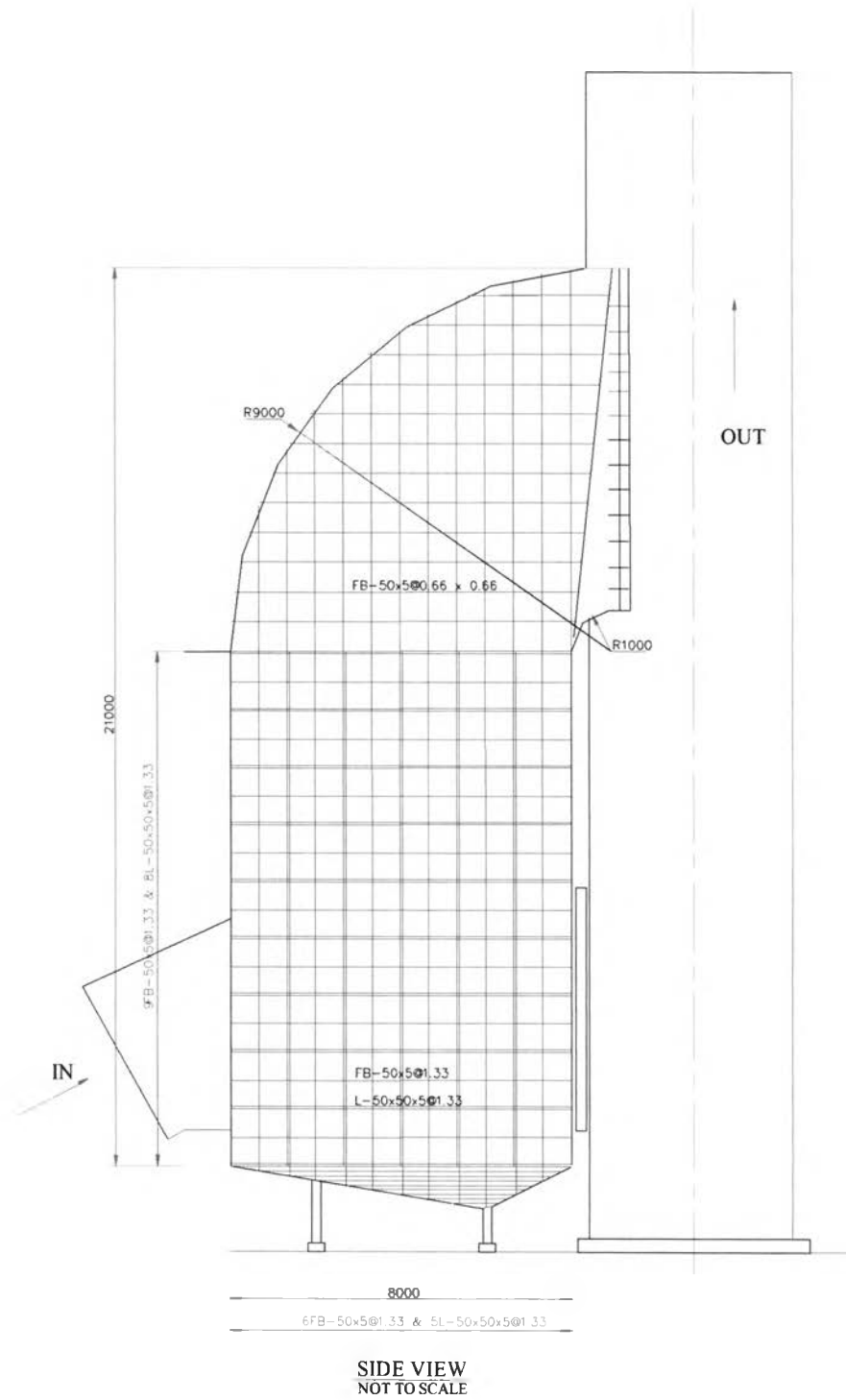
ฝาผนังหนา 5 มม. สร้างด้วยเหล็กกล้า ทาสีกันสนิมและสีทนความร้อน ภายนอกมีเหล็กฉาก เชื่อมต่อเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างด้านละ 1.5 เมตร เพื่อรัดให้แข็งแรง

น้ำหนักทั้งหมด 160 ตัน

มีเสา 4 ต้น แต่ละต้นรับน้ำหนักได้ 5 ตัน

ลักษณะของ เครื่องเก็บฝุ่นแบบเป็ยกหอแผ่นปะทะ รายละเอียดของเสาและคาน H-beam ภายใน ตลอดจนลักษณะการเชื่อมต่อกาน เสา และเหล็กฉากรัดผนัง แสดงในรูปที่ 3.3 ตามลำดับ

ข. สำหรับปริมาณน้ำที่ใช้ในการดับเก็บอนุภาค โดยทั่วไปเครื่องเก็บฝุ่นแบบเป็ยก ที่ใช้งานได้ดีจะออกแบบให้ใช้น้ำสูงสุดอยู่ระหว่าง^[7] 0.01362-0.0908 ม.³น้ำต่อ 28.3 ม.³แก๊ส ดังนั้นเราจึงออกแบบให้ใช้น้ำสูงสุดเท่ากับ 200 ลบ.ม. ต่อ ชั่วโมงและ ต่ำสุดเท่ากับ 55 ลบ.ม. ต่อ ชั่วโมง

รูปที่ 3.3 ลักษณะของเครื่องดักฝุ่นแบบเป็ยกหอแผ่นปะทะ